

ZARZĄDZENIE PREZESA POLSKIEGO KOMITETU NORMALIZACYJNEGO

z dnia 19 marca 1959 r.

w sprawie zasad przyznawania prawa do oznaczania wyrobów znakiem jakości, sposobu znakowania i formy graficznej znaku.

Na podstawie § 2 ust. 2 uchwały nr 426 Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1958 r. w sprawie oznaczania wyrobów znakiem jakości (Monitor Polski Nr 97, poz. 531) zarządza się, co następuje:

§ 1. Każdy zakład produkcyjny (państwowy, spółdzielczy lub prywatny) może ubiegać się o przyznanie prawa oznaczania określonego wyrobu znakiem jakości. Z wnioskiem o przyznanie prawa do oznaczania określonego wyrobu lub grupy wyrobów znakiem jakości może za zgodą producenta wystąpić również instytucja lub organizacja, która jest odbiorcą tego wyrobu lub która jest powołana do jego oceny.

§ 2. 1. Znakiem jakości może być oznaczony wyrób:

- 1) który osiąga najwyższy poziom produkcji krajowej pod względem wartości użytkowej wyrobu, ekonomiczności, jego przydatności zgodnie z przeznaczeniem, bezpieczeństwa użytkowania, trwałości, nowoczesności konstrukcji, staranności wykonania i wykończenia, prostoty i łatwości obsługi i konserwacji oraz estetyki zarówno samego wyrobu, jak i jego opakowania,
- 2) którego charakter i technologia wykonania zapewniają w normalnych warunkach przechowywania jednolitą i wysoką jakość w chwili sprzedaży detalicznej i
- 3) którego warunki produkcji i kontrola fabryczna zapewniają produkcję zgodną z zatwierdzonym wzorem.

2. Znakiem jakości klasy specjalnej może być oznaczony wyrób, który spełnia warunki wymienione w ust. 1 i jednocześnie reprezentuje światową klasę jakości (wytrzymuje porównanie z analogicznymi wyrobami firm zagranicznych o ustalonej światowej marce).

§ 3. Za podstawę do oceny jakości wyrobu przyjmuje się:

- 1) najwyższe wymagania normy państwowej na dany wyrób oraz dodatkowe kryteria ustalone przez komisję rzeczoznawców,
- 2) kryteria ustalone przez komisję rzeczoznawców w przypadku, gdy na dany wyrób nie ma normy państwowej.

§ 4. Podstawą do przyznania znaku jakości jest orzeczenie komisji rzeczoznawców stwierdzające:

- 1) spełnienie warunków wymienionych w § 2,
- 2) dodatni wynik badań wzorca wyrobu co do zgodności z wymaganiami wymienionymi w § 3.

§ 5. Prawo do oznaczania wyrobu znakiem jakości przyznaje Polski Komitet Normalizacyjny (Biuro Znaku Jakości) lub upoważniona do tego przez Polski Komitet Normalizacyjny instytucja państwowa bądź organizacja społeczna.

§ 6. Prawo do oznaczania wyrobu znakiem jakości przyznawane jest na okres 1 do 2 lat.

§ 7. Przyznawanie i używanie znaku jakości uwarunkowane jest wniesieniem przez ubiegającego się o prawo do oznaczania wyrobu znakiem jakości opłat:

- 1) opłaty za przeprowadzenie badania wzorca,
- 2) opłaty za przyznanie prawa do oznaczania wyrobu znakiem jakości na czas określony,
- 3) opłaty za kontrolę prawidłowości używania znaku.

Wysokość opłat reguluje odrębne zarządzenie.

§ 8. Kontrolę prawidłowości stosowania znaku jakości wykonują Biuro Znaku Jakości lub instytucje upoważnione przez Polski Komitet Normalizacyjny do nadawania znaku jakości.

§ 9. W razie stwierdzenia nieprawidłowości używania znaku, w szczególności:

- 1) wprowadzenia do obrotu wyrobu ze znakiem jakości, nie odpowiadającego ustalonym warunkom,
- 2) oznaczania wyrobu w sposób niezgodny z wytycznymi Polskiego Komitetu Normalizacyjnego,
- 3) uniemożliwienia przez producenta przeprowadzenia badań kontrolnych wyrobu,

— instytucja, która przyznała znak, coínie prawo oznaczania wyrobów znakiem jakości.

§ 10. Wyroby, dla których producent otrzymał prawo do oznaczania znakiem jakości, należy oznaczać tym znakiem z zachowaniem następujących warunków:

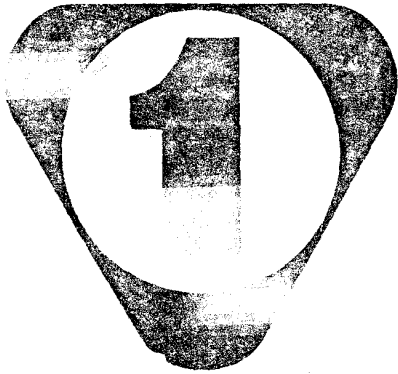
- 1) znak jakości powinien być umieszczony bezpośrednio na wyrobie,
- 2) jeżeli wyroby sprzedawane są w stałym opakowaniu — znak jakości powinien być umieszczony również na opakowaniu,
- 3) wyjątkowo, gdy oznaczenie wyrobu w sposób określony w pkt 1 i 2 nie jest możliwe, znak jakości może być zamieszczony tylko na opakowaniu lub banderoli albo na etykietach trwale złączonych z artykułem.

§ 11. Ustala się formę graficzną znaku dla wyrobów odpowiadających najwyższemu poziomowi produkcji krajowej we-

dług wzoru stanowiącego załącznik nr 1 oraz formę graficzną znaku dla wyrobów reprezentujących klasę światową według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do niniejszego zarządzenia.

§ 12. Technikę wykonania znaku (etykieta, nalepka, kalkomania, stempel itp.), jego wymiary oraz sposób jego przy-

Załącznik nr 1 do zarządzenia Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 19 marca 1959 r. (poz. 141).

twierdzania określa się w zezwoleniu na oznaczanie wyrobu znakiem jakości.

§ 13. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego: *J. Wodzicki*

Załącznik nr 2 do zarządzenia Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 19 marca 1959 r. (poz. 141).

